26/03/2025

Η εορτή του Ευαγγελισμού στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

/ Ενορίες

Με λαμπρότητα και την δέουσα εκκλησιαστική τάξη, εορτάσθηκε ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς.

Την Δευτέρα 24 Μαρτίου, παραμονή της εορτής, τελέσθηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς **κ. Σεραφείμ** και συγχοροστατούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αχελώου **κ. Νήφωνος**. Ακολούθησε **η λιτάνευση της ιεράς εικόνος του Ευαγγελισμού και του ιερού λειψάνου του Οσίου Εφραίμ του Κατουνακιώτου,** που φιλοξενείται στο Ναό μέχρι τις 26 Μαρτίου και στη συνέχεια τελέσθηκε ιερά

αγρυπνία.

Ο Σεβασμιώτατος, απευθυνόμενος προς τους πιστούς, αναφέρθηκε στην συμπλήρωση 96 ετών από «το υπεροχικό και παμμέγιστο θαύμα της Παναγιοφάνειας» στον Ιερό Ναό της Ευαγγελιστρίας που ανηγέρθη από την πίστη του ευσεβούς γένους μας για να τιμήσει το μέγιστο θαύμα της ανευρέσεως της ιεράς Εικόνος της Υπεραγίας Θεοτόκου στην ιερά νήσο της Τήνου το έτος 1823.

«Και προσέτρεξαν τότε εκεί οι πολέμαρχοι του Αγώνα της Παλιγγενεσίας του Έθνους, οι οποίοι πήγαν να πάρουν την ευλογία της Παναγίας για να συνεχίσουν τον ηρωικό και επικό αγώνα για την ελευθερία της σκλαβωμένης μας πατρίδος, τέσσερα ατέλειωτα μαύρα εκατόχρονα. Με αυτήν την πίστη το δούλο γένος ξεσηκώθηκε απέναντι στο βάρβαρο και δυνάστη κατακτητή.»

Και γι’ αυτό το μεγάλο θαύμα πυργώθηκε ο Ναός, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, για να διευκολύνει τους πιστούς που εμποδίζονταν από τις τότε δυσχερείς συνθήκες της ναυσιπλοΐας. Και το βράδυ της 24ης Μαρτίου 1929 ενεφανίσθη η Θεοτόκος να υπερίπταται του αγρυπνούντος λαού «και να εφαπλεί το ιερό Της μαφόριο επάνω στους πιστούς και τα παιδιά Της τα ηγαπημένα».

Τον θείο λόγο κήρυξε ακολούθως ο Θεοφιλέστατος, ο οποίος επεσήμανε ότι «εάν θέλαμε με μία μοναδική λέξη να περιγράψουμε το μήνυμα που μας στέλνει η μεγάλη γιορτή του Ευαγγελισμού της Υπεραγίας Θεοτόκου, χωρίς δεύτερη σκέψη θα επιλέγαμε τη λέξη ελευθερία. Ένα δώρο, που δεν κατέκτησε το ανθρώπινο γένος, αλλά που δόθηκε από τον ίδιο το Θεό και μάλιστα πλουσιοπάροχα».

Κάνοντας στη συνέχεια ο Θεοφιλέστατος, ένα ιστορικό ταξίδι στην αρχή της ιστορίας του ανθρώπινου γένους, εκεί όπου ο Τριαδικός Θεός της αγάπης έπλασε τον άνθρωπο κατ’ εικόνα δική Του και καθ’ ομοίωση.

Κατ’ εικόνα σημαίνει ότι ο Θεός έδωσε σ’ εμάς τους ανθρώπους όλα τα δικά Του χαρακτηριστικά: «Είναι λογικός ο Θεός, είναι λογικός και ο άνθρωπος. Είναι κοινωνικός ο Θεός και έχει κοινωνία αγάπης μεταξύ των τριών προσώπων της Αγίας Τριάδος, και ο άνθρωπος πλάστηκε να είναι κοινωνικός και να έχει ανάγκη την κοινωνία αγάπης τόσο με τον Θεό, όσο και με τους ανθρώπους. Είναι αυτεξούσιος ο Θεός, πλάστηκε αυτεξούσιος και ο άνθρωπος. Είναι δημιουργός ο Θεός, είναι δημιουργός και ο άνθρωπος. Είναι ελεύθερος ο Θεός, είναι ελεύθερος και ο άνθρωπος.»

Και το καθ’ ομοίωση σημαίνει ότι μας έδωσε την δυνατότητα να γίνουμε δικά Του παιδιά. Μας υιοθέτησε και μας έδωσε τη δυνατότητα να γίνουμε θεοί κατά χάριν.

Και όπως τόνισε ο Θεοφιλέστατος, οι Πατέρες της Εκκλησίας αναφέρουν ότι στόλισε ο Θεός και με άλλα πολλά δώρα τον άνθρωπο, τα δώρα της αρχεγόνου δικαιοσύνης. Έκανε ο Θεός τον άνθρωπο να μην αρρωσταίνει, να μην κοπιάζει, να έχει απέραντες γνώσεις, να μπορεί να έχει διάκριση μεταξύ του καλού και του κακού, να μην πεθαίνει και να έχει τη δυνατότητα της αναμαρτησίας.

«Ο Θεός πράγματι μας έπλασε ελεύθερους. Ελεύθερους από τη φθορά, από το θάνατο, από οποιαδήποτε άλλα δεσμά. Και τόσο μεγάλη ήταν η ελευθερία που χάρισε ο Θεός στον άνθρωπο, ώστε να μπορούμε να επιλέξουμε αν θέλουμε να ζήσουμε μαζί Του ή χωρίς Αυτόν.»

Συμβόλαιο αυτής της ελευθερίας των ανθρώπων ήταν μία και μοναδική εντολή που έδωσε ο Θεός στους πρωτοπλάστους, να μην φάγουν από τον καρπό του δένδρου που βρισκόταν στο κέντρο του παραδείσου.

Και αυτό βέβαια, όπως επεσήμανε ο Θεοφιλέστατος, δεν έρχεται ως στέρηση της ελευθερίας, αλλά ουσιαστικά υπογραμμίζει την ελευθερία του ανθρώπου. Του δίνει τη δυνατότητα της επιλογής και ο θάνατος έρχεται όχι ως τιμωρία του Θεού προς τον άνθρωπο, αλλά ως αποτέλεσμα της δικής του κακής επιλογής, της δικής του κακής χρήσης της ελευθερίας.

«Ο Αδάμ και η Εύα θέλησαν να γίνουν θεοί χωρίς τον Θεό. Πίστεψαν στο ψέμα του διαβόλου και τη στιγμή που γεύθηκαν τον απαγορευμένο καρπό, γεύθηκαν συνάμα και τον θάνατο και έχασαν το πολύτιμο δώρο της ελευθερίας. Γεύθηκαν τον πνευματικό θάνατο, τον χωρισμό του ανθρώπου από τον Θεό. Μερικά χρόνια μετά γεύθηκαν τον βιολογικό θάνατο και τέλος, αυτοί και ολόκληρο το ανθρώπινο γένος, γεύθηκε τον αιώνιο θάνατο, τα αιώνια δεσμά της αμαρτίας και του διαβόλου.»

Η αγάπη όμως του Θεού, συνέχισε το κήρυγμα του ο Θεοφιλέστατος, θέλει να επιστρέψει ξανά ο άνθρωπος στη χαμένη του πατρίδα, έχοντας αυτό το σπουδαίο δώρο της ελευθερίας. Κι έτσι αμέσως μετά την πτώση, ο Θεός δίνει την πρώτη ευχάριστη αναγγελία στους ανθρώπους, το λεγόμενο Πρωτευαγγέλιο. Υπόσχεται στο ανθρώπινο γένος ότι ο Υιός της Παρθένου θα φέρει στο αρχαίο κάλλος τον άνθρωπο.

Κι έρχεται αυτή η υπόσχεση του Θεού να εκπληρωθεί στο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου, «σε Αυτήν την γυναίκα, η οποία έκανε τη διαφορά, η οποία αγάπησε τον

Θεό περισσότερο από οποιονδήποτε άνθρωπο στον κόσμο. Σε Αυτήν την γυναίκα, η οποία σε αντίθεση με την Εύα, έκανε καλή χρήση της ελευθερίας Της. Η Υπεραγία Θεοτόκος ελεύθερα, επέλεξε να ταυτίσει το δικό Της θέλημα με το θέλημα του Θεού.»

Όταν ο άγγελος Της φέρνει το μήνυμα ότι θα φέρει ένα παιδί στον κόσμο που θα είναι ο Σωτήρας και Λυτρωτής του ανθρώπινου γένους, η απάντηση Της είναι γεμάτη από ελευθερία. Προσφέρει ελεύθερα τον εαυτό Της στο θέλημα του Κυρίου, στο να συνεχιστεί το σχέδιο της θείας Οικονομίας για τη σωτηρία του ανθρώπινου γένους.

«Και αυτή η υπακοή Της, γεννά ελευθερία. Φέρνει στον κόσμο τον Κύριο μας Ιησού Χριστό, ο Οποίος δια της σταυρικής Του θυσίας και δια της Αναστάσεώς Του, μας ξαναχαρίζει σε όλους το δώρο αυτό το πολύτιμο της ελευθερίας. Γιατί ξαναφέρνει την ειρήνη μεταξύ του ανθρωπίνου γένους και του Θεού, μας ξαναδίνει τη δυνατότητα να είμαστε σε κοινωνία αγάπης με τον Δημιουργό μας. Καταργεί τον θάνατο κι έτσι προσδοκούμε ανάσταση νεκρών. Και λύνει τα δεσμά της αμαρτίας και του διαβόλου.»

Στη σημερινή εποχή, παρατήρησε ο Θεοφιλέστατος, βλέπουμε να εμφανίζεται πάλι το ψέμα, το ίδιο παραμύθι του διαβόλου και να μας προτείνει αντί της πραγματικής ελευθερίας, τον δικαιωματισμό που είναι η πλάνη της εποχής μας. «Να νομίζουμε ότι έχουμε μόνο δικαιώματα, να νομίζουμε πως ότι θέλει ο άνθρωπος κι ότι επιθυμεί είναι δικαίωμα του και μπορεί να το πράξει. Έχουμε δικαίωμα να κάνουμε ότι θέλουμε, αλλά δεν μας ωφελούν τα πάντα, δεν μας οδηγούν στη σωτηρία αλλά στην απώλεια.»

Η Υπεραγία Θεοτόκος, είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του ο Θεοφιλέστατος, μας προτείνει τα δικά Της λόγια. Βροντοφωνάζει και μας παρακαλεί «εμπιστευθείτε τον Υιόν μου». Πρέπει να ακούσουμε την Υπεραγία Θεοτόκο, τόνισε, και θέλει από εμάς να Την μιμηθούμε.

Και δεν είναι τυχαίο, συμπλήρωσε, που οι αγωνιστές της ελληνικής επαναστάσεως, επέλεξαν αυτήν την ημέρα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου για να τιμήσουν την ελευθερία που μας χάρισε ο Κύριος.

«Η ελευθερία είναι ένα δώρο που δεν χαρίζεται. Δόθηκε από τον Θεό αλλά κι εμείς θα ακολουθήσουμε εκκλησιαστικά την θυσία του Κυρίου μας, και σαν Έθνος την θυσία των προγόνων μας.»

Μετά την λιτάνευση της ιεράς εικόνος του Ευαγγελισμού και του ιερού λειψάνου του Οσίου Εφραίμ του Κατουνακιώτου **ακολούθησε ιερά αγρυπνία ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Προικοννήσου κ. Ιωσήφ.**

Την Τρίτη 25 Μαρτίου, ημέρα της εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ ιερούργησε στην ακολουθία του Όρθρου και την πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία., κατά την διάρκεια της οποίας ανεγνώσθηκε εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου για την μεγάλη εορτή.

Το απόγευμα πραγματοποιήθηκε η ακολουθία του Μεθ᾽ έορτου Εσπερινού, το κτητορικό μνημόσυνο και η ακολουθία της Ιεράς Παρακλήσεως.

ΝΙΣΕΙΣ
ΑΜΑΤΙΚΩΝ ΧΟΡΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Η ΘΑΝΑΤΟΣ

